

Sygn. akt XVII AmE 34/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Andrzej Turliński

po rozpoznaniu 24 stycznia 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 grudnia 2019 r. Nr D.. (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

SSO Andrzej Turliński

Sygn. akt XVII AmE 34/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 grudnia 2019 r. Nr D.. (...)(...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924) oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 27 września 2019 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (powód, odbiorca) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. orzekł, że powód w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w W. przy ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art., 11 i art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji za wymienione w pkt 1 działania Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w kwocie 15 800 zł.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zaskarżając ją w całości. Powód wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej punktu 2 i orzeczenie o odstąpieniu od wymierzenia kary albo uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej punktu 2 i zmniejszenie kary do 735 zł oraz zasądzenie od Prezesa URE na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:

1.1. naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na nałożeniu kary finansowej na powoda za naruszenie obowiązku ograniczenia poboru energii elektrycznej w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, podczas gdy z literalnej wykładni treści przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a wynika, iż znajduje on zastosowanie jedynie do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3

1.2. naruszenie art. 2 i 42 Konstytucji oraz art. 7 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez dokonanie przez Prezesa URE rozszerzającej wykładni przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zakresie nakładania kar administracyjnych,

1.3. art., 56 ust. 6e Pr poprzez nieuwzględnienie możliwości odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w warunkach niniejszej sprawy, tj. zaistnienie znikomego stopnia szkodliwości czynu oraz zaprzestania naruszenia prawa, przy jednoczesnym braku uzasadnienia odmowy przyjęcia znikomej szkodliwości czynu powoda.

2. naruszenie przepisów postępowania mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj:

2.1. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w szczególności nieuwzględnienie granic błędów pomiarowych urządzenia pomiarowego energii elektrycznej w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w W. przy ul. (...) w okresie od dnia 10 – 31 sierpnia 2015 r., wobec kwestionowania ich przez pozwanego, co w konsekwencji doprowadziło pozwanego do uznania, że powód w dniu 10 sierpnia 2015 r. przekroczył dopuszczalny pobór mocy o 4.5432 MW na godzinę, w dniu 11 sierpnia 2015 r. przekroczył dopuszczalny pobór mocy o 0.4788 MW na godzinę oraz w dniu 12 sierpnia 2015 r. przekroczył dopuszczalny pobór mocy o 0.2448 MW na godzinę

2.2. § 12 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Rozporządzenie) w zw. z art. 49 k.p.a. poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie doszło do skutecznego odbioru przez powoda komunikatu Operatora Systemu Przesyłowego o obowiązujących stopniach zasilania, podczas gdy przepis art. 12 ust. 2 Rozporządzenia stoi w sprzeczności z przepisem ustawowym wyższego rzędu, a mianowicie art. 49 k.p.a., wobec czego Prezes URE błędnie uznał, że powód był należycie poinformowany o wprowadzeniu ograniczeń w poborze energii elektrycznej oraz że ciążył na powodzie obowiązek stosowania się do ograniczeń.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

(...) SA ((...) SA albo OSP) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m.in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) SA, działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając w dniu 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE, (...) Spółka Akcyjna ((...)), do której sieci przyłączony jest punkt poboru energii elektrycznej powoda zlokalizowany w W. przy ul. (...), pismem z dnia 28 sierpnia 2017 r. (k. 3 - 4 akt adm.) przedstawiła zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane dane wskazujące na przekroczenie przez powoda w dniach 10 - 12 sierpnia 2015 r. dopuszczalnego poboru mocy ustalonego w obowiązującym go planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej Łącznie dla wymienionego okresu przekroczenie to wyniosło 5,2668000 MW w godzinie (Dane o poborze mocy i ustalonym poziomie ograniczeń w odniesieniu do powoda w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. k – 3-4 akt adm., Plan ograniczeń k -19 akt adm.).

Mając to na względzie, pismem z dnia 27 września 2019 r. (k. 1-2 akt adm.), Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie. Pismem z dnia 15 października 2019 r. (k. 8-10 akt adm.) powód przedstawił Prezesowi URE stanowisko, wskazując, iż nie jest w stanie w żaden sposób merytorycznie odnieść się do rzetelności informacji zawartych w przesłanych przez organ zestawieniach dotyczących poboru mocy i ustalonego poziomu ograniczeń odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., z uwagi na to, iż zdaniem powoda nie można traktować ich jako dokument, gdyż nie został podpisany przez osobę, która go sporządziła, a także brak jest wytycznych co do sposobu pomiaru.

Ponadto powód przedłożył dowody m.in. w postaci umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej obiektu zlokalizowanego w W. przy ul. (...), jak również rachunek zysków i strat za 2018 r.

Na podstawie ustalonego i niespornego między stronami stanu faktycznego sprawy Sąd zważył co następuje.

Bezsporne jest, że powód nie dostosował się do ograniczeń przez okres pierwszych 3 dni t.j. 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r.

W myśl art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 lub art. 11d ust. 3.

Art. 11 d ust. 3 Pe stanowi, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Literalna wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że operator systemu przesyłowego jakim jest (...) S.A. w przypadku stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej miał prawo do wprowadzenia ograniczenia w świadczonych usługach. Podmiot, który do takiego ograniczenia nie dostosował się, na mocy art. 56 ust. 3a Pe podlega karze pieniężnej.

Do analogicznego wniosku prowadzi wykładnia funkcjonalna.

W art. 3 pkt 16 Pe zostało zdefiniowane pojęcie bezpieczeństwa energetycznego jako stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywnego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska. Prawo energetyczne zawiera w art. 3 pkt 16 a, 16 b i 16 d definicje :

1. bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - jest to zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównowżenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię,
2. bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej - nieprzerwana praca sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci,
3. zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię.

Jednocześnie zgodnie z art. 5 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska ma obowiązek strzec bezpieczeństwa swoich obywateli. Bezpieczeństwo energetyczne stanowi jeden z jego elementów.

Wprowadzanie przez operatorów systemu przesyłowego ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz stosowanie szeregu innych, uregulowanych prawem powszechnie obowiązującym, uprawnień operatorskich stanowi istotny instrument dla zapewnienia tego bezpieczeństwa.

Wskazać należy, że infrastruktura elektroenergetyczna, w tym w szczególności sieci w znaczeniu wynikającym z art. 3 pkt 11 Pe, stanowi element infrastruktury krytycznej, o której mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (t.j. Dz.U. 2018 r. poz. 1401). Ochrona infrastruktury krytycznej stanowi wyraz odpowiedzialności władzy publicznej za bezpieczeństwo energetyczne.

Należy się zgodzić z pozwanym, że przepisy art. 11 d Pe wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art 11 c ust. 2 ustawy (odpowiednio art. 11 c ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 11 d ust. 1 ustawy oraz art. 11 c ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 11 d ust. 3 ustawy). Przepis art. 11 d ust. 1 ustawy określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11 c ust. 2 pkt 1), a art. 11 d ust. 3 zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11 c ust. 2 pkt 2. Przepisy te są powiązane ze sobą funkcjonalnie i istnieje między nimi ścisła zależność, co potwierdza z kolei ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)” (tak w art. 11 c ust. 2) i „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)” (tak w art. 11 d ust. 3; por. również art. 11 d ust. 1). Z uzasadnienia ustawy nowelizującej ustawę - Prawo energetyczne, wprowadzającej powołane przepisy wynika, że ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, wprowadzane na podstawie art. 11 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 11 c - 11 d tej ustawy, różnią się od siebie:

„Art 11 Pe dotyczy sytuacji zagrożenia systemu, kt ó re można wcześniej przewidzieć i jest wystarczający czas na wprowadzenie środk ó w nadzwyczajnych, jakimi są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzane w drodze rozporządzenia Rady Ministr ó w. Natomiast dodane art. 11c - 11f Pe zawierają dodatkowe przepisy dotyczące postępowania w sytuacjach zagrożenia dla funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, kt ó re mogą wystąpić nagle i wymagają natychmiastowych działań

operator ó w system ó w elektroenergetycznych dla zapobieżenia skutkom tych zagrożeń, a także zadania w zakresie bezpieczeństwa operacyjnego sieci elektroenergetycznej."

Dzięki wskazanym przepisom operatorzy systemów sieciowych mieliby dysponować możliwościami skutecznego zarządzania instalacjami i sieciami energetycznymi nawet w sytuacjach wyjątkowych (art. 11 c ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 11 d ust. 1 ustawy), a w sytuacji zagrożeń mają być wdrażane ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w taki sposób, aby nie doszło do dysfunkcji całego systemu zaopatrzenia sieciowego (art. 11 c ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 11 d ust. 3 ustawy). Założeniem reagowania kryzysowego w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej jest pełna współpraca użytkowników systemu z operatorem systemu przesyłowego i realizującymi jego polecenia operatorami systemów dystrybucyjnych (art. 9j ust. 3 w zw. z art. 11 c ust. 2 pkt 1 i art. 11 d ust. 2 ustawy) oraz wykonywanie ich poleceń dyspozytorskich (z zastrzeżeniem braku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób). Polecenia operatora systemu przesyłowego mają wówczas nadrzędny charakter wobec poleceń operatorów systemu dystrybucyjnego.

Katalog sytuacji uzasadniających wprowadzenie ograniczeń wskazanych w art. 11 ustawy został ujęty w art. 11 ust. 1. Ograniczenia te nie mają mniejszej rangi a w doktrynie podkreśla się, że regulacja ta potwierdza kluczową funkcję Rady Ministrów w obszarze energetyki sieciowej. Ograniczenia obu rodzajów różni hipoteza stosowania przepisów: środki wymienione w art. 11 c - 11 d ustawy stosuje się w razie powstawania nadzwyczajnych, kryzysowych sytuacji, co wynika wprost z art. 11 c ust. 1 ustawy. Art. 11 c Pe reguluje sytuację zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej spowodowanego zdarzeniami wymienionymi w ust. 1 tego artykułu, gdy usunięcie tego zagrożenia i przywrócenie prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego wymaga natychmiastowych działań i wprowadzenia nadzwyczajnych środków, a czas niezbędny na ich wprowadzenie uniemożliwia zastosowanie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w trybie i zakresie określonym w art. 11 ust 7 Pe. Art 11 d Pe określa działania i środki, jakie może i powinien zastosować operator systemu przesyłowego i operator systemu dystrybucyjnego dla usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Po wyczerpaniu wszystkich możliwych działań dla pokrycia potrzeb odbiorców na energię elektryczną operator systemu przesyłowego może wydawać polecenia odbiorcom końcowym dotyczące ograniczeń w poborze energii elektrycznej lub przerwać jej dostawy, zgodnie z planami ograniczeń, o których mowa w art. 11 ust. 6a.

W przypadku ograniczeń wprowadzanych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów, o których mowa w art. 11 ustawy, brakuje regulacji analogicznej do art. 11 d, bowiem założenie ustawodawcy jest takie, że sytuacja kryzysowa zostanie już początkowo opanowana przez operatorów w krótszym terminie i przy użyciu art. 11c i 11d w z w. z art. 9j ust. 1-3 ustawy. Katalog sytuacji uzasadniających wprowadzenie ograniczeń, wskazany w art. 11 ust. 1 ustawy, sugeruje powstanie zagrożeń o mniejszym stopniu intensywności, w tym również nie dotyczących zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

Należy mieć również na względzie rolę operatorów systemu elektroenergetycznego w ochronie infrastruktury krytycznej. Operatorzy systemów elektroenergetycznych są odpowiedzialni m.in. za ruch sieciowy w sieciowych systemach energetycznych, za bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tych systemów, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci, którymi zarządzają, w tym połączeń międzysystemowych. Odpowiedzialność ta polega na scentralizowaniu podejmowania decyzji dotyczących funkcjonowania sieci, np. w zakresie ruchu sieciowego, bilansowania systemu, zarządzania ograniczeniami systemowymi (zob. art. 3 pkt 19, 23a i 23b ustawy). Zakres odpowiedzialności operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego określa art. 9c ust. 2 ustawy, z kolei operatora systemu dystrybucyjnego - art. 9c ust. 3 ustawy. Bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej (przez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej) jest podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego, gdyż wskazane zostało przez ustawodawcę na pierwszym miejscu.

Współdziałanie wszystkich podmiotów w ramach systemu sieciowego odbywa się na podstawie umów energetycznych. Zgodnie z art. 9g ust. 1 ustawy operatorzy systemów elektroenergetycznych są zobowiązani do opracowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci w zakresie swojego działania, w których określą szczegółowe warunki korzystania z sieci

przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych sieci. Głównym dokumentem dla funkcjonowania systemu elektroenergetycznego jest Instrukcja Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowej. W przypadku sieci dystrybucyjnych analogiczne dokumenty muszą bowiem uwzględniać treść instrukcji opracowanej przez operatora systemu przesyłowego (art. 9g ust. 5 Pe).

Z powyższego wynika, że art. 11 d ust. 1 i 3 ustawy dostarczają operatorowi systemu przesyłowego instrumenty reagowania na wypadek sytuacji przewidzianych w art. 11 c ust. 2. W świetle art. 11 d ust. 3 ustawy operator systemu przesyłowego dysponuje kompetencją do czasowego ograniczenia zakresu wykonywania umów przesyłowych poprzez ograniczenie dostarczania energii elektrycznej. Jego działania wymuszają z kolei dokonanie analogicznych działań przez operatorów systemów dystrybucyjnych. W konsekwencji na odbiorcach końcowych spoczywa obowiązek współpracy i wykonania ogłoszonych ograniczeń.

Ograniczenia wskazane w art. 11 d ust. 3 ustawy zawierają również te wskazane w art. 11 c ust. 2 pkt 2 ustawy, absorbując je niejako i stanowiąc ich realizację. Porównanie treści art. 11 d ust. 3 i art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy prowadzi do wniosku, że ograniczenia świadczenia usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej zostały zakwalifikowane jako rodzaj ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze. Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11 c ust. 3 lub art. 11 d ust. 3. Plany ograniczeń są sporządzane na podstawie § 8 rozporządzenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego. Ograniczenia mają dwukierunkowy charakter - są to ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Niedostosowanie się do ograniczeń w poborze skutkuje również niewykonaniem przez odbiorcę ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej, pobieranej przez niego z sieci w ilości większej niż wynikająca z planu ograniczeń. Odbiorca wymusza bowiem swoim działaniem nieplanowaną przez operatora, dodatkową pracę sieci elektroenergetycznej. Sytuacja ta zależy jedynie od decyzji odbiorcy. Wprowadzanie ograniczeń nie polega bowiem na fizycznym odcinaniu odbiorców od sieci, lecz właśnie na dobrowolnym dostosowaniu się przez nich do ustalonych wcześniej planów ograniczeń.

W konsekwencji należy przyjąć, że wykładnia norm sankcjonowanych i sankcjonujących pozwala na uznanie, że wszystkie ograniczenia wprowadzane przez operatora systemu przesyłowego w dniach 10 - 11 sierpnia 2015 r. podlegały ochronie za pomocą sankcji administracyjnych (polecenia operatorskie, o których mowa w art. 11 c ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 11 d ust. 1 - w treści art. 56 ust. 1 pkt 19 Pe; natomiast ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, o których mowa w art. 11 c **ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 11 d ust. 3 - w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe**).

W świetle powyższych rozważań nie potwierdził się zarzut odwołania o braku podstawy prawnej do nałożenia na odbiorcę, który nie dostosował się do nałożonego przez operatora systemu przesyłowego ((...) SA) obowiązku ograniczenia poboru energii wynikającego z art. 11c ust. 2 pkt 2 PE kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Przechodząc do analizy wysokości nałożonej kary pieniężnej Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od jej wymierzenia w oparciu o art. 56 ust. 6a PE, bądź do jej obniżenia na podstawie art. 56 ust. 6 PE. Prezes URE działając na podstawie art. 56 ust. 6 PE prawidłowo ocenił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, dotychczasowe zachowanie powoda oraz jego możliwości finansowe.

Stopień szkodliwości czynu był w rozpoznawanej sprawie znaczny, ponieważ moc zamówiona przez odbiorcę wynosiła 1,300 MW, a zatem była ponad czterokrotnie wyższa od wielkości 0,3 MW (300 KW), powyżej której odbiorca energii podlega reżimowi ograniczeń w poborze energii elektrycznej - § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. Nr 133, poz. 924). W tej sytuacji przekroczenie poboru mocy w czasie obowiązujących ograniczeń w tym poborze Prezes URE zasadnie zakwalifikował jako mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i sprowadzające realne zagrożenia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju. Ustalenie wyższego od znikomego (pomijalnego) stopnia szkodliwości czynu wyklucza skorzystanie przez powoda z dobrodziejstwa odstąpienia od wymierzenia mu

kary pieniężnej. Jak bowiem wynika z przepisu art. 56 ust. 6a PE Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Stopień winy powoda też nie może być uznany jako niski, a to z uwagi na fakt, że zdawał sobie sprawę z utrzymywania poboru mocy powyżej wprowadzonych ograniczeń. Plan wprowadzania ograniczeń został określony dla powoda w załączniku nr 3 do umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr (...) r. z 27 maja 2013 r. (k. 19 akt adm.), zmieniony aneksem nr (...) do ww. umowy. Jako okoliczności łagodzące prawidłowo w decyzji przyjęto wymierzenie kary wyłącznie za faktyczne godziny przekroczenia poboru w ciągu trzech dób.

Nałożona sankcja okazała się też adekwatna do sytuacji finansowej powoda, którego przychód w roku poprzedzającym rok wydania decyzji ukształtował się na poziomie (...) zł. Kara w kwocie 15 800 zł nie może być zatem uznana za nadmiernie uciążliwą. Zdaniem Sądu kara niższa nie spełniłaby przypisanych jej funkcji prewencyjnej, represyjnej i edukacyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie oddalono jako bezzasadne na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. i orzeczono o kosztach procesu stosownie do jego wyniku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.

Wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 kpc.

Sędzia SO Andrzej Turliński